

[Ole Espersen]

Jeg håber, at vi i dag under vores forhandlinger alle sammen her i Tinget hele tiden har for øje de næsten ubegribelige menneskelige tragedier, der er baggrund for vore drøftelser her i Tinget.

Vores land har i mange år være præget af en humanitær indsats og forståelse ikke blot for vore egne, men også for andre, der er i nød. Der har nok altid været nogle, der har angrebet denne holdning, men det er, som om angrebene er ved at blive mere omfattende, og i takt hermed er vores sædvanlige ry ved at blive noget angrebet.

Det nytter ikke at bestride, det har vi hørt mange gange i dag, at Fremskridtspartiet nok har en vis succes, formentlig bl.a. begrundet i fjendtligheden over for flygtninge. Jeg tror, mange af dem, der støtter Fremskridtspartiet, har gjort det ud fra nogle misforståelser, vi her i Tinget måske bærer en del af ansvaret for, men som Fremskridtspartiet har hovedæren for, men det er nok også, fordi vores hidtidige flygtningepolitik ikke har været grebet rigtigt an, når det drejer sig om behandling af dem, der er kommet inden for vore grænser. Jeg tror, at den afvisende holdning, nogle dele af befolkningen har, skyldes en række faktorer, vi alle sammen må tage alvorligt.

Der er nok mange, der mener, at en del af dem, der modtages som flygtninge, ikke reelt er flygtninge. Til det må vi sige, at der næppe er noget land, der har en strengere kontrol med, hvem der får status som flygtning. Der er og var især tidligere mange, der fik lov at opholde sig her, mens deres sag blev behandlet, men den endelige beslutning var og er fortsat udtryk for en særdeles nøje konkret vurdering af hver enkelt ansøgning.

Der er sikkert også mange blandt danskerne, der mener, at flygtninge får urimelig mange sociale goder i modsætning til danskerne. Det er en misforståelse. Vi har underkastet flygtningene nøjagtig de samme bistandsregler som andre, og har de selv midler til rådighed, må de betale, ligesom danske statsborgere må.

Der er nok også en del af vore medborgere, der siger til sig selv: skal den indsats overhovedet nytte noget som helst? Der er 15 millioner flygtninge. Hvad kan det nytte, at vi hjælper nogle få af dem? Hertil kan svaret kun være, at for hver eneste flygtning, der får asyl her, og for hver eneste familie, der får asyl her, bliver der

mulighed for at overleve under rimelige vilkår. De føler det som et mirakel, og hvert eneste mirakel, vi kan være med til at skabe, ja, hver eneste gang vi gør det, har vi skabt noget, der er af livsvigtig værdi for dem, der modtager det. Derfor er tankegangen om, hvor mange vi kan hjælpe, vigtig, men ikke afgørende. Hver eneste gang vi øver en indsats, har vi gjort noget overordentlig vigtigt.

Jeg tror, vi kan henvføre en del af flygtningemodstandernes holdning til disse misforståelser og opfattelser, og de er forståelige, når politikere efter min opfattelse helt bevidst søger at underbygge og skabe misforståelser af den karakter for at støtte deres egne politiske overlevelsesmuligheder. Det er det, der er tale om. Vi så et eksempel herpå for ganske få minutter siden, da fru Pia Kjærsgaard var heroppe.

Jeg vil ikke anklage dem, der på den baggrund, på basis af de faktorer, jeg har nævnt, kritiserer flygtningepolitikken, heller ikke anklage alle dem, som støtter Fremskridtspartiet, for umenneskelighed eller ukristelighed, men det vil jeg anklage Fremskridtspartiet for. Jeg vil anklage Fremskridtspartiets ledelse, og jeg vil også anklage dem i det pæne borgerskab, der ud fra deres vellønnede præsteembeder har den samme holdning, for både ukristelighed og umenneskelighed. Deres delvise succes er baseret på en kampagne, som jeg ikke har oplevet tilsvarende. De taler mod bedre vidende, og de gør det vel at mærke ud fra en helt anden baggrund end de mange kommunalpolitikere, der har deres problemer, og som måske også en gang imellem kan give indtryk af en negativ holdning – kommunalpolitikere, som i årevis har kæmpet med problemer i forbindelse med flygtninge og indvandrere uden at modtage megen hjælp og støtte fra regeringen. Man kan godt forstå, at mennesker som dem, der mærker disse problemer i deres dagligdag så at sige på deres krop, kan nære reservationer og kan føre diskussioner. Men det er jo ikke baggrunden hos Fremskridtspartiet; det er ikke baggrunden hos præsterne i Vestjylland. Det er nogle holdninger, der er aldeles fremmede for normale danske humanitære holdninger, og derfor er det dem, vi må rette anklagen imod og ikke imod de mange, der misforstået har støttet Fremskridtspartiets menneskefjendtlige holdning.